கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி ௨௰.] துர்மதி-ஹூ தை-மீ [பகுதி ௩.

Vol. XX. January—February—1922. No. 3.

ஸ்ரீ:

சோழன்-மணக்கிள்ளி.

சில ஆண்டுகளுக்குமுன்னர்வெளிப்பட்ட சேரன்செங்குட்டுவன் என்னும் அரியபெரிய ஆராய்ச்சிநூலின்கண்ணே 'செங்குட்டுவன் சமகாலத்தரசர்' என்ற பகுதியில் மணக்கிள்ளியென்பானொர் சோழவரசன் குறிக்கப்படுகிறான். அன்றியும், அதிற் சங்ககாலத்தே சோழவரசர் உறந்தைச்சோழரென்றும் புகார்ச்சோழரென்றும் இருபகுதியினராய் அரசாண்டனரெனவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்விருகூற்றுக்களிலும் குற்றமிருப்பதாக நினைத்து ஸ்ரீ-சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள் சென்ற கார்த்திகைமாதச்செந்தமிழ்ப்பகுதியிலே தமதபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டனர். மணக்கிள்ளியென்பது பெண்பாலுக்குரிய பெயரென்பதும், சோழன்மணக்கிள்ளியென்பதற்குச் சோழன்மகள், மணக்கிள்ளியென்று பொருள்கொள்ளவேண்டுமென்பதும், சோழவரசர் உறையூர்ச்சோழர் புகார்ச்சோழரென இரண்டு பகுதியினராய்ப் பிரிக்கப்படுதல் தகாதென்பதுமே அவர் கொள்கைகளாகும்.

இனி, யானறிந்தவளவில், இவ்விஷயத்தில், செங்குட்டுவன் நூலாசிரியர்கொள்கைகளே தகுதியுடையனவாமென்பதுபற்றிச் சில கூறுவேன்.

சோழன்மணக்கிள்ளி யென்ற பெயர் பதிற்றுப்பத்தின் ஐந்தாம்பதிகத்திலே வருகின்றது. அதில்,

*

"வடவ ருட்கும் வான்றோய் வெல்கொடிக்
குடவர் கோமான் நெடுஞ்சேர லாதற்குச்
சோழன் மணக்கிள்ளி யீன்ற மகன்"—

என்று செங்குட்டுவன் கூறப்படுகின்றான். அதிலுள்ள சோழன்மணக்கிள்ளி யென்றதொடரை நோக்கும்போதே அது ஆண்பாற்பெயரென்பது யார்க்கும் புலனாகாதிராது. ஆதலின், 'செங்குட்டுவன்' நூலாசிரியரும் அங்ஙனமே கொண்டனர். மணக்கிள்ளியென்பது ஆண்பாற்பெயராகவே, 'மணக்கிள்ளியீன்றமகன்' என்பதிற் பொருள் விளக்கமெய்துமாறில்லை. ஆதலின் அவர் 'மணக்கிள்ளிமகளீன்றமகன்' என ஒருசொற் பெய்து அதனைப் பொருளொடுபொருத்திக்காட்டிச் சேரன் செங்குட்டுவனுக்குத் தந்தை நெடுஞ்சேரலாதனென்றும், தாய் சோழன் மணக்கிள்ளிமகளென்றும் வெளிப்படுத்திச்சென்றனர்.

இஃதிங்ஙனமாகவும், தேசிகரவர்கள், "இதனானே நெடுஞ்சேரலாதற்குச் சோழன்மகள் மணக்கிள்ளியென்னும் கோப்பெருந்தேவியின் மகனாகக் கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்பிறந்தானென்பதன்றி, மணக்கிள்ளியென ஒருசோழனிருந்தானென்றும் அவனுக்கொரு பெண்ணிருந்தாளென்றுங் கூறுதற்கில்லை" என்று கூறினர். அவருடையகொள்கைக்குமே, சோழனென்பதற்கும் மணக்கிள்ளியென்பதற்குமிடையே மகள் என ஒருசொல் வருவித்துரைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இருவருடையகொள்கைக்கும் மகளென்ற ஒருசொல்லை முன்னோ பின்னோ வருவித்துப் பொருள்கொள்ளவேண்டுவது இன்றியமையாதாகின்றது. அங்ஙனம்செய்தலில் எது மிகவும் பொருத்தமுடையதென்பதே ஈண்டாராய்ந்தறியவேண்டுவதாகும்.

சங்கநூல்களிற் பலவிடங்களிலும் நலங்கிள்ளி, கிருக்கிள்ளி, நெடுங்கிள்ளி, பெருநற்கிள்ளி, கோக்கிள்ளி நெடுமுடிக்கிள்ளி என்றற்றொடக்கத்துச் சோழவரசர்கள்பெயர் காணப்படுகின்றன. அவற்றுளொன்றேனும் பெண்பாலை யுணர்த்தாமையின் அவற்றோடொப்புமையுடைய மணக்கிள்ளியென்னும் பெயரும் பெண்பாலையன்றி ஆண்பாலையே யுணர்த்தவேண்டுமென்பது தெளிவாம்.

அஃதன்றியும், தேசிகரவர்கள்கொள்கைப்படி மணக்கிள்ளியென்பது சோழன்மகளையே குறிப்பதாயின், அவள் செங்குட்டுவனையும்

நெடுஞ்சேரலாதன்மனைவியுமாகவேண்டும். ஆனால், செங்குட்டுவன்றாயும் நெடுஞ்சேரலாதனுடையமனைவியும் இன்னாரென விளங்கக்கூறுகின்ற பிறிதொருசான்றோடு அது மாறுகொள்ளுதலின் அக்கொள்கை வலியற்றதாகின்றது.

சிலப்பதிகாரப்பதிகத்தின்றொடக்கத்தில், "குணவாயிற்கோட்டத் தரசுதுறந்திருந்த, குடக்கோச்சேர லிளங்கோவடிகட்கு" என்பதனுரையிலே அடியார்க்குநல்லார், இளங்கோவை அடிகளெனக்கூறியதன்வரலாற்றை விளக்குமிடத்து, "குமரியொடுவடவிமயத்-தொருமொழிவைத் துலகாண்ட-சேரலாதற்குத் திகழொளிஞாயிற் றேழ்பரிநெடுந்தேர்ச் சோழன்றன்மக ணற்சோணையீன்றமக்களிருவருண் முன்னோன்" எனச் செங்குட்டுவனைக் குறிப்பிடுதலானே அவன்றந்தை நெடுஞ்சேரலாதனென்பதும் தாய் நற்சோணையென்பதும் தெள்ளிதிற் புலனாகும். ஆகவே, அவன்றாய் மணக்கிள்ளியெனபது சிறிது மொவ்வாதாம்.

இதுகாறுங் கூறியவற்றால், மணக்கிள்ளியென்பது ஒரு சோழன் பெயரேயென்பதும், அவன்மகளே நற்சோணையென்றபெயருடன் செங்குட்டுவன்றாயாகவும் நெடுஞ்சேரலாதனுடைய கோப்பெருந்தேவியாகவும் கருதப்படுகின்றாளென்பதும் இனிது விளங்கும்.

இனி, சோழன் மணக்கிள்ளியென ஒருவனிருந்தானெனச் சங்கநூல்களிற் பிறிதோரிடத்துங் காணப்படாததென்னையெனின், அது கடாவன்று; என்னை? மணக்கிள்ளியென்பது தேசிகரவர்கள்கொள்கைப்படி பெண்பாற்பெயரேயாயினும் மகன்கண்ணு மக்குற்றந் தங்குமாதலி னென்பது. ஓரிடத்தன்றிப் பிறவிடங்களிற் காணாத எத்துணையோ பெயர்கள் சங்கநூல்களிற் காண்கிறோம்.

பிறக, பதிற்றுப்பத்தின்பதிகங்கள் ஒவ்வோரரசனையும் இன்னாளீன்ற மகனெனக் கூறப்புக்குழியெல்லாம் பெண்பாலையுணர்த்தி, அவளீன்ற மகன் எனக்கூறுதலே வழக்காறாகவுடைமையைத் தேசிகரவர்கள் தம் கொள்கைக் குற்றதுணையாகக் கருதுகிறார்கள். இவ்விருவகைக்கொள்கைக்கு மொக்கும். சோழன்மணக்கிள்ளியீன்றமகனென்பது 'சோழன் மணக்கிள்ளிமக ளீன்றமகனெனவிரியுங்கால், சோழன்மணக்கிள்ளி மகளெனப் பெண்பாலை முன்னருணர்த்திப் பின்னர் அவளீன்றமகன்

செங்குட்டுவனென அமைவுடையதாகக் காணப்படும். படவே, பதிற்றுப் பத்தின்பதிகந்தோறு மங்கனமாகவுள்ள வாக்கியங்களைத் தேசிகரவர்க ளெடுத்துக்காட்டுவது பயன்பெறாதாயிற்று.

சோழன்மணக்கிள்ளியின்றமகனென்னுஞ் சொற்றொடருள்ள நிலையில் அதற்குச் 'செங்குட்டுவன்' நூலாசிரியர்கூறியதன்றிப் பிறிதொரு சிறந்தபொருள்காண்டல் எவ்வாற்றானு மியலாதாகும்.

இது நிற்க. தேசிகரவர்கள், சோழவரசரில் உறையூரையாண்டவர்க ளென்றும் புகாரையாண்டவர்களென்றும் இருபிரிவினரிருந்தனராகக் கொள்ள ஏதுவில்லை யென்றனர். 'சேரன்செங்குட்டுவன்' நூலிலேயே செங்குட்டுவன்சமகாலத்தரச ரென்ற பகுதியில் அக்கொள்கைக்குற்ற காரணங்கள் விளங்கவுரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பண்டைத்தமிழ்நூல்களைக் கருவியாகக்கொண்டு சேரசோழபாண்டியருடைய நாடுநகரங்களின்நிலைமையாராய்வார்க்குச் சோழநாட்டின் கண்ணே ஒத்தசிறப்புடன்விளங்கிய இரண்டுதலைநகரங்களிருந்தனவென்பது எளிதிற் புலப்படும். பாண்டியர்க்கு மதுரையும் சேரர்க்கு வஞ்சியும் எத்துணைசிறப்புடையனவோ, சோழர்க்குஅத்துணைசிறப்புடையன புகாரும் உறையூருமாகிய இரண்டு தலைநகரங்களுமாகும். முடியுடைத்தமிழ் வேந்தர்மூவருடைய தலைநகரங்களையுங் கூறப்புகுந்த பழைய தமிழ் நூல்கள், அவற்றைப் புகார் மதுரை வஞ்சி யென்ற முறையிலேனும், உறையூர் மதுரை வஞ்சி யென்றமுறையிலேனுங் குறிப்பிடுதலே இதற்குப் போதியசான்றாகும். சிலப்பதிகாரக் காண்டப்பகுப்புமுறையில் மதுரை வஞ்சி இவற்றிற்கு நிகரான சிறப்புடன் சோழர்க்குரியநகரம் புகாராக அறியப்படுகின்றது. சிறுபாணாற்றுப்படையில் வஞ்சி மதுரை உறந்தையென்றமுறை காணப்படுகிறது.

"நான்மறைக் கேள்வி நவில்குர லெடுப்ப
வேம வின்றுயி லெழுத லல்லதை
வாழிய வஞ்சியுங் கோழியும் போலக்
கோழியி னெழாதெம் பேரூர் துயிலே".

எனவரும் மதுரையைக்குறித்த பரிபாட்டினாலும் உறந்தையே சோழர் தலைநகராய் மதுரை வஞ்சி, இவற்றோடொப்பிடத்தக்கபெருமையுடைய தென்று விளங்குகிறது. சிலப்பதிகார வேனிற்காதையிலே,

"நெடியோன் குன்றமுந் தொடியோள்பௌவமும்
தமிழ்வரம் பறுத்த தண்புன னன்னாட்டு
மாட மதுரையும் பீடா ருறந்தையும்
கலிகெழு வஞ்சியு மொலிபுனற் புகாரு
மரசுவீற் றிருந்த உரைசால் சிறப்பின்
மன்னன் மாரன் மகிழ்துணை யாகிய
இன்னிள வேனில்".

என வருதலைக் கற்றோர்பலரும் நன்கறிவர். அதன்கட் சேர பாண்டியர்க்கு ஒவ்வொரு தலைநகரமும் சோழர்க்கு அவற்றிற்கிடாக இரண்டு தலைநகரங்களுங் குறிக்கப்படுகின்றன. ஆக இவற்றால், சோழவரசர் புகார் உறந்தையென்னுமிரண்டையுமே சிறந்த தலைநகரங்களாகக்கொண்டு ஆட்சிபுரிந்துவந்தனரென்பது நன்குவிளங்கும். சோழர்க்கு இரண்டு தலைநகரங்களிருந்தனவாகவே சோணாடு இரண்டுராஜதானிகளாக அக் காலத்துப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தமையும் எளிதி லுணரப்படும்.

ஆதலி னங்ஙனம் பிரிவுபட்ட இரண்டு ராஜதானிநகரங்களிலும் சோழர்குடிக்குரிய இருவேறு அரசர் நிலைபெற்று ஆட்சிபுரிந்துவந்தன ரெனக்கொள்ளுதலும் நேர்மையுடையதேயாகும் "ஒருபுலவர் ஒரே வேந்தர்வம்சத்திற் பலரைப் பாடும்படிநேர்ந்ததற்கு இதுவே காரணமாகும். இவ்வாறு கொள்ளாவிடத்துப் பலவரசர் ஒரேவம்சத்தில் ஏககாலத்தில் இருந்தவராகக் காணப்படுஞ் சரித்திரவொற்றுமைபெறுவதில் மயக்கங் கொள்ள நேரும்". (சேரன்-செங்குட்டுவன்.-பக்கம்—101).

இனி, அவ்வகை ஆட்சிபுரிந்தவர்களிற் புகார்ச்சோழர்க்கும் உறையூர்ச்சோழர்க்கும் பெரும்போர்மூண்டிருந்ததாகவும் சங்கநூல்களா லறியப்படுகின்றது.

புகாரிலிருந் தரசாண்டவர்களிற் சோழன் நலங்கிள்ளியென்பானொருவன் புலவனும் போர்வீரனுமாகச் சிறந்து விளங்கினன். (புறம் 30, 45, 47) அவன் தன் காபக்தானும் உறையூர்ச்சோழனுமாகிய நெடுங்கிள்ளியுடன் போர்கருதி உறையூரை முற்றுகையிட்டனன். 'சோழன் நலங்கிள்ளி உறையூர்முற்றியிருந்தானையும் அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் கோவூர்கிழார்' பாடிச் சந்துசெய்ததாகவுள்ள புறப்பாட்டொன்று மிகுதியு மழகமைந்ததாகக் காணப்படுகின்றது.

"இரும்பனை வெண்டோடு மலைந்தோ னல்லன்
கருஞ்சினை வேம்பின் றெரியலோ னல்லன்
நின்ன கண்ணியும் ஆர்மிடைந் தன்றே, நின்னொடு
பொருவோன் கண்ணியும் ஆர்மிடைந் தன்றே
ஒருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுங் குடியே
இருவீர் வேற லியற்கையு மன்றே, அதனாற்
குடிப்பொ ருளன்றுநுஞ் செய்தி, கொடித்தேர்
நும்மோ ரன்ன வேந்தர்க்கு
மெய்ம்மலி யுவகை செய்யுமிவ் விகலே"

நும்முண்மாறுபடு மொவ்வொருவனும் நும்பகைவனாகிய சேரனு மல்லன், செழியனுமல்லன்; நுங்களிருவ நுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக்கட்டப்பட்டது; (நும்மு ளொவ்வொருவனும் சோழனே) ஆகலால் நும்முள் ஒருவீர்தோற்பினுந் தோற்பது நுங்குடியன்றோ? இருவீரும் வெல்லுதல் இயல்புமன்று; ஆதலால் நும்குடிக்குத் தக்கதன்று நுமதுசெய்கை; நும்போன்ற வேந்தர்க்கு உடம்புபூரிக்கு முவகையைச்செய்யு மிம் மாறுபாடு; ஆதலா லிதுதவிர்தலே நுமக்குத் தக்கது என்பதே அதன்பொருள். இதனால் உறந்தையிலும் புகாரிலும் ஏககாலத்திலேயே இருவேறு அரசர்கள் நிலைபெற்றிருந்தனரென்பதும், இருவரும் ஒருகுடிக்குரியோரென்பதும் அவர்கள் தாயத்தாராதலிற் பகைமையுற்றிருந்தனரென்பதும், அத்தகைய பகைமையும் நல்லோரால் நனிவெறுக்கப்பட்டதென்பதும் அறியக்கிடக்கின்றன.

இதுகாறுங்கூறியவற்றால், புகாரும் உறந்தையுமாகிய இரண்டுநக ரங்களிலும் ஒருவர்பின்னொருவராக ஒரேகுடிக்குரிய வெவ்வேறரசர்கள் நீண்டகாலம் ஆட்சிபுரிந்துவந்தமை யறியப்பட்டது. ஒருவர்பின் ஒருவ ராக அரசாண்ட பல அரசர்களையும் ஒருபரம்பரையினரெனல் தகுதி யுடையதேயாகும். ஆகையாற் 'சேரன் செங்குட்டுவன்' என்னும் புத்த கத்திற் சோழவரசர் இருபரம்பரையினராகப் பகுக்கப்பட்டமையும் பொருத்தமுடையதென்றே தோன்றுகிறது ஆதலின் இத்தகைய இடங்களில் மிகவும் நுணுகிச்செல்லுகின்ற அந்நூலாசிரியருடைய ஆராய்ச்சியின்வன்மை தமிழறிஞர் பலராலும் பெரிதும் பாராட்டத்தக்க தன்றிப் பிறிதன்று. அவர்மாட்டுத் தமிழுலகியற்றுங் கைம்மாறு மதுவே யாகும்.

T. N. அப்பனையங்கார்,
சேதுபதி ஹைஸ்கூல், மதுரை.

ஸ்ரீ:

பல்காப்பியனார்.

—o—

இவர் தொல்காப்பியனாரோடு ஒருசாலைமாணாக்கராய் ஆசிரியர் அகத்தியனாரிடத்திற் கல்விபயின்ற பன்னிருவருள் ஒருவர் என்ப. இவர் செய்தநூல் பல்காப்பியம் எனப்படும். அது தொல்காப்பியத்தின் வழிநூல் எனப்படுகின்றது. இவ்வாசிரியரைப்பற்றியும் இவரது நூலைப்பற்றியும் பேராசிரியர்கூறியவை ஈண்டைக்கு வருமாறு:—

"மற்றுப் பல்காப்பியம் முதலியனவோவெனின் அவை வழி நூலே: தொல்காப்பியத்தின் வழித்தோன்றின என்பது. என்னை?

> "கூறிய குன்றினு முதனூல் கூட்டித்
> தோமின் றுணர்தல் தொல்காப் பியன்ற
> னாணையின் றமிழறிந் தோர்க்குக் கடனே"

என்பவாகலானும், இவ்வாசிரியர் (தொல்காப்பியர்) பல்காப்பியர் பல்காயனார் முதலாயினோரை அவ்வாறு கூறுராகலானும் என்பது. என்றார்க்குத் தொல்காப்பியம் கிடப்பப் பல்காயனார் முதலியோர் நூல்செய்தது எற்றிற்கெனின், அவரும் அவர் செய்த எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் எல்லாம் செய்திலர்: செய்யுளிலக்கணம் அகத்தியத்துப் பரந்து கிடந்ததனை இவ்வாசிரியர் சுருங்கச்செய்தலின் அருமைநோக்கிப் பகுத்துக்கூறினாராகலானும் அவர் தந் திறத்துக்கேற்ப முதனூலொடு பொருந்த நூல்செய்தாராகலானும் அமையும் என்பது." [தொல். மரபி. 95. பேரா. உரை.] "அகத்தியர்வழித்தோன்றிய ஆசிரியர் எல்லாருள்ளுந் தொல்காப்பியனாரே தலைவர் என்பது எல்லா ஆசிரியரும் கூறுப என்பது. என்னைபோவெனின் 'கூறியகுன்றினு.......கடனே'—என்பது: இது பல்காப்பியப்புறனடைச்சூத்திரம்."

[௸. ௸. 94-௸. ௸.] என்பனவாம்.

மேற்கூறிய இவற்றால், தொல்காப்பியனார் ஒருவரையே தலைவரென—அகத்தியர்வழித்தோன்றிய (ஆசிரியர்) பன்னிருவருள் ஏனையர் ஓதினர் என்பதும், அப்பன்னிருவருள் ஒருவராகிய இவ்வாசிரியரும், 'தமிழறிந்தோர்க்குக்கடன் தொல்காப்பியனார் ஆணையின்படி முதனூல்கூட்டிக் குற்றமின்றி உணர்தல்வேண்டும்' என்றார் என்பதும், தொல்காப்பியனார் கூறிய எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் எல்லாங்கூறாது செய்யுளிலக்கணத்தையே அவரவர் தந்திறத்துக்கேற்ப முதனூலொடுபொருந்தப் பல்காயனார் முதலிய பதினொருவரும் கூறினர் என்பதும், அங்ஙனம் கூறினும் அவர்கூறிய நூல்கள்யாவும் தொல்காப்பியத்தின் வழிநூலாகவே கொள்ளப்பட்டன என்பதும் பிறவும் புலனும். இவ்வாசிரியர் காலம் தொல்காப்பியனார் என்ற பொருளுரைநோக்கி யறிக.

பெயர்விழையான்,

தச்சநல்லூர்.

ஶ்ரீ:

பல்காயனார்.

பொதியத்தமர்ந்த மலயமாதவனெனப்படும் அகத்தியனார்மாணவர் பன்னிருவருள் இவரும் ஒருவர் என்ப. இவரியற்றிய நூல் பல்காயம் எனப் பெயருறும். அது, யாப்பருங்கலவிருத்தியுரையிலும் குணசாகரருரையிலும் பெரிதும் பாராட்டிஎடுத்தாளப்பெறும் சிறப்பினையுடையது.

இவர் யாப்பிலக்கணத்தினை ஆசிரியர் தொல்காப்பியரையும், காக்கைபாடினியாரையும்போலாது பகுத்துரைத்தனர் என்பர். இதனை,

"தொல்காப் பியப்புலவர் தோன்ற விரித்துரைத்தார்
பல்காய னார்பகுத்துப் பன்னினார்—நல்யாப்புக்
கற்றோர் மதிக்குங் கலைக்காக்கை பாடினியார்
சொற்றார்தந் நூலுட் டொகுத்து."

[யாப் - கலம். எழுத் - 1. விருத்தியுரை].

என்ற கட்டுரையான் அறிக.

இவர் தொல்காப்பியனாரொப்ப இயற்றமிழ்க்கு இலக்கணமாகிய எழுத்து சொல் பொருள் என்றவையெல்லாம் செய்யாது யாப்பிலக்கணமொன்றே பகுத்துச்செய்தனர் என்ப. இது, "தொல்காப்பியம் கிடப்பப் பல்காயனார் முதலியோர் நூல்செய்தது எற்றிற்கு எனின், அவரும், அவர் (தொல்காப்பியர்) செய்த எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் எல்லாம் செய்திலர். செய்யுளிலக்கணம் அகத்தியத்துப் பரந்துகிடந்ததனை இவ்வாசிரியர் சுருக்கச்செய்தலின் அருமைநோக்கிப் பகுத்துக் கூறினாராகலானும், அவர் தந்திறத்திற்கேற்ப முதனூலொடுபொருந்த நூல் செய்தாராகலானும் அமையும் என்பது." [தொல்-மரபி-95-பேரா-உரை] என்று பேராசிரியர் கூறியவாற்றான் அறியப்படும்.

இனி, இக்காலத்தவர்சிலர், பல்காயனார் எனப் பெயர்பெற்ற இவ்வாசிரியருடன் பல்காப்பியர் என்ற பெயருடைய ஆசிரியரையும் ஒருவராகக்கொண்டு மயங்குவர். பல்காப்பியர் வேறு, பல்காயனார் வேறு. இருவரும் தொல்காப்பியத்தின்வழிநூலாக வேறு வேறு பல்காப்பியம்,

பல்காயம் என்ற முறையே நூல் செய்தனராவர். இன்னோரை,– "பல்காப்பியனார் – பல்காயனார் – முதலாயினார்" [தொல் - மரபி - பேரா - உரை] எனத் தனித்தனிகூறுமாற்றான் அறிக.

இவ்வாசிரியர் முதலாயினோர், தோல்காப்பியனாரே தலைவர் என மொழிவர் என்பர் பேராசிரியர். இது - "அகத்தியர்வழித்தோன்றிய ஆசிரியரெல்லாருள்ளுந் தோல்காப்பியனாரே தலைவர் எனபது எல்லா ஆசிரியருங் கூறுப வென்பது" [தொல் - மரபி - 94 - பேரா - உரை] என்றதனாற் புலனாகும்.

இவ்வாசிரியர் யாப்புறுப்பாகத் தளையென ஒன்று வேண்டியவருள் ஒருவர். இது–

"இமிழ்கடல் வரைப்பி னெல்லையின் வழாஅத்
தமிழியல் வரைப்பிற் றனினிது விளங்க
யாப்பிய றானே யாப்புற விரிப்பி
னெழுத்தசை சீர்தளை யடிதொடை தூக்கோ
டிழுக்கா மரபி னிவற்றொடு பிறவு
மொழுக்கல் வேண்டு முணர்ந்திசி னோரே."

[யாப் - கலம் - எழுத் - 1 - விருத்தியுரைமேற்கோள்] என்றதனால் அறியப்படும்.

இச்சூத்திரம் பல்காயத்தின் தலைச்சூத்திரம் என எண்ணப்படுகின்றது. இதன் நான்காம் அடி யாப்பருங்கலமுடையாரால் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.*

இவ்வாசிரியர் குற்றியலுகரத்தைத் தொல்காப்பியனார்கொண்டவாறு அமைத்திலர். "எழிடத்து ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து உகரம் வந்தால் அதனைக் குற்றியலுகரம்"–என்பர்:–"எழுவகை யிடத்துங் குற்றியலுகரம்-வழுவின்றி வரூஉம் வல்லா றூர்ந்தே' என்றார் பல்காயனார் [யாப் - கலம் - எழுத் - 2 - விரு - உரை-மேற்]. என்றதனால் அறிக. இவர் கொண்ட எழுவகை யிடம்,

---

* "எழுத்தசை சீர்தளை யடிதொடை தூக்கொ
டிழுக்கா' நடைய தியாப்பெனப் படுமே"–
யாப்பருங்கலம் - எழுத்தோத்து 1 சூத்திரம்.

*"நெடிலே குறிலிணை குறினெடி லென்றிவை
யொற்றொடு வருதலொடு குற்றொற் றிறுதியென்
றேழ்குற் றுகரக் கிடனென மொழிப"

[[illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible]] என்பதனால் அறிக.

இவர் 'அடிவகை எண்ணம்பட எடுத்திற்றிலர்' என்பர் யாப்பருங் கலவிருத்தி [அடியோ 1-] உரையாசிரியர்.

இன்னும், இவ்வாசிரியர் தொல்காப்பியனார்மதத்தைத்தழுவி அசைகளை நேர் - நிரை - நேர்பு - நிரைபு என நான்காகப் பகுத்தெடுத்தோதி, நாலசைப்பொதுச்சீரினையும் காக்கைபாடினியார்மதத்தினைத் தழுவி எடுத் தாட்சிசெய்தார். நாலசைகொண்டபின்னரும் நாலசைப் பொதுச்சீர்கோடல் தொல்காப்பியனார்க்கு மாறுபாடாகும். நாலசைப் பொதுச்சீர்கொண்டு, பின்னும் நேர்பு - நிரைபு - என்னும் அசைகளையும் தழுவிக்கோடல் காக்கைபாடினியார்க்கு மாறுபாடாகும்.†

இனி, "ஆசிரியத்தொடு வெள்ளைக் கலியும் - நேரடி தன்னா னிலை பெற நிற்கும்" "என்று பொதுவகையாற் சொல்லி ஆசிரியப்பாவே கொண்டார் பல்காயனார்" [யா - கலம் - சீரோ - 7. விரு - உரை] என வருமாற்றான் இவ்வாசிரியரின் மதமொன்று புலனாதல் காண்க.

பன்னிருபாட்டியலுள், தாண்டகவிலக்கணஇயலைக் குறித்த மூவருள் விரித்துக்கூறியவர் இவரே. இவர் காலவரலாற்றினைத் தோல்காப்பியர் என்னும் ஆராய்ச்சிநோக்கி யறிக.

பெயர்விழையான்,

தச்சநல்லூர்.

---

* நெடிற்கீழும், 2 குறிலிணைக்கீழும், 3 குறில்நெடிலின்கீழும், 4 நெடிலொற்றின்கீழும், 5 குறிலிணையொற்றின்கீழும், 6 குறினெடிலொற்றின்கீழும், 7. குற்றொற்றின்கீழும் எனப் பிரித்தறிக.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் நன்னூலுடையாரும் சொற்புணர்ச்சியின் செய்கைநோக்கி உயிர்த்தொடர், இடைத்தொடர், ஆய்தத்தொடர், வன்றொடர், மென்றொடர், நெடிற்றொடர் என மொழியினைப் பற்றுக்கோடாக்கொண்டு மொழிவர். [தொல் - மொழிமரபு - 3. [illegible] குற்றியலு - 1. நன் - எழுத் - 39]

† தொல்காப்பியர் நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு என்ற நாலசைகளையே கொண்டனர். நாலசைப்பொதுச்சீர்வேண்டிலர்? காக்கைபாடினியர் நேர் - நிரை என்ற இருசீர்மட்டும் வேண்டி நேர்பு - நிரைபு என்பவைகளைக் கொள்ளாது நாலசைப்பொதுச்சீர்களைத் தழுவிக்கொண்டவர். [யாப் - கலம் - சீரோத்து 1. விரு - உரை - நோக்க]..

ஸ்ரீ:

புரூரவசரிதை.

இந்நூல், சந்திரகுலதிலகனாகிய புரூரவசக்கரவர்த்தியின்சரித்திரத்தைச் செவ்வியசெய்யுணடையில் விரித்துரைப்பது. இதை இயற்றியவர் பெயர் காலம் முதலியவற்றை முன்பு செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியராயிருந்த ஸ்ரீ உ. வே. மு. இராகவையங்காரவர்கள் நன்கு விளக்கியுள்ளார்கள். (செந்தமிழ்த் தொகுதி–6 பக்கம்–81–82.) இந்நூலின் ஏட்டுச்சுவடியொன்று நம் தமிழ்ச்சங்கத்துப் பாண்டியன்புத்தகசாலையில் உள்ளது. அதில் முதலில் நகரப்படல முடிவுவரை ஓலைகள் இருமுனையும் ஒடிந்து சிதைந்தும், பின்னுள்ள மற்றைப்படலங்களில் இடையிடையே பூச்சியரித்து வரிவடிவழிந்தும் இருக்கிறது. மேலும் ஒடிந்தும் பூச்சியரித்தும் அழிந்துபோகாதபடி பாதுகாக்கும்பொருட்டு ஒடிந்து சிதைந்தவைநீங்க மற்றவற்றை ஏட்டிலுள்ளபடியே செந்தமிழில் வெளியிட்டுவரவெண்ணி, முதலில், புரூரவா உற்பத்திப்படலம் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனைக்கண்ணுறும் அறிஞர்கள், தங்களிடம் இந்நூற்பிரதிகள் இருந்து கொடுத்துதவுவார்களாயின் இந்நூலைத் தனிப் புத்தகமாகப்பதித்துச் செந்தமிழினிறுதியிற்சேர்த்து வெளியிட அநுகூலமாயிருக்கும்.

உதவிப்பத்திராதிபர்.

புரூரவா உற்பத்திப்படலம்.

ஆழியீர் ணுந்திவரு மயனருளு மத்திரியாம்
வாழியார்க் கனசூயை வயிற்றிலுடு பதியுதித்தாங்
கூழினுன் மறையனைத்து மொருங்குணர்வான் பெருங்குணத்துத்
தாழுமா கடலனைய பொன்னவன்பாற் சார்ந்தனனால். (க)

இருக்காதி மறையனைத்து மின்னளியாற் பொன்னுதவப்
பெருக்காறு புகுங்கடல்போ லாத்தடங்கப் பெறுநாளின்
முருக்கான செந்துவர்வாய் முத்தமணி வெண்முறுவற்
குருக்காத லுறுமனைவி யுடுபதியைக் குறுகினள். (உ)

செம்பதும மலர்பொருவுஞ் சீறடியுஞ் செறிகழலு
மம்பாந்த திருவரையு மணிநூலு மணிமார்பும்
பைம்பொனெடு வரையனைய பணைப்புயமும் வலயமும்பார்த்
தும்பரமு தொழுகுதிரு வதனமுங்கண் ணுற்றனளால். (௩)

கண்ணுற்றாள் கண்ணுறலுங் காமுற்றாள் காமசரப்
புண்ணுற்ற நெஞ்சம் பொருமப் பொருமுற்றா
ளெண்ணுற்ற கூற்ற மெதிர்ந்திடினு மீர்ந்துயிரை
யுண்ணுற்ற பார்வை யுடுபதிமேல் வீசினாள். (௪)

வீசும் விழிவலைக்குள் வீழ்த்திக் கருப்பூர
வாச மலிகுமுத வாய்த்தேன் வழங்கினவா
லாசை மதிவந் தடுக்கிலரக் காம்பனறை
நேசமுடனூற்றாது நிற்குமோ நில்லாதே. (௫)

காரையுங் கங்குலையும் வென்ற கருங்கூந்தற்
றாரையுஞ் சந்திரனுந் தன்னந் தனியமா
ரூரையு மன்றி யொருவினை றூழியின்முந்
நீரையு முண்ணு நெருப்பெனப்பொ னெஞ்சழன்றான். (௬)

ஆரோடு மின்ன துரைத்த லழகாகா
காரோதி தன்னைக் கொணர்கடனே தென்றுணர்ந்து
வேரோடு மாமறைதேர் விண்ணோர் தொழுங்குரவன்
றாரோ டுயர்ந்தபுயச் சந்திரனை வந்திரந்தான். (௭)

அன்னவனை வேண்டி யணங்கை விடுத்தியெனப்
பொன்னவன் கூற மறுத்தனனப் பொன்னவனு
மன்னவ னான புரந்தரற்கிவ் வாறுரைப்ப
வின்ன லுழந்து கறுவோ டெழுந்தனனால். (அ)

வானவர் கோமான் வருவதறிந் தேமதியும்
தானவர் மந்திரியைச் சார்ந்தனைத்துஞ் சாற்றுதலு
மானவனு மஞ்ச லெனவபய மீந்தருளி
யேனை யசுரர் படையனைத்து மீட்டினான். (௯)

ஈண்டு மசுரர் படையுமிமை யோர்படையுந்
தூண்டு மமர்விளைப்ப விண்ணோர் தொலைந்திடலுங்

காண்ட மலரோனக் கலைமதியைக் கைதீண்டி
வேண்டி யருளுதலாற் றாரை தனைவிடுத்தான். (கo)

பேராசை யான பிரகற் பதியுநறைக்
காரார் குழலாளு முன்போற் கலந்தனரால்
வாரார்முலையாண் மணிவயிற்றி னூடிருந்த
வோரும் பச்சை யிளங்குழவி தோன்றிற்றே. (கக)

தோன்றிய தோன்றலினை நோக்கிச் சுரர்கு ழு
மான்ற மகிழ்ச்சியுட னுங்குவினை யாடுதலுங்
கான்ற கலைமதியோ னுட்கசிந்து கான்முளையைத்
தான்றனியே யேத்தி யெடுத்தகன்றான் றன்னுழையில். (கஉ)

புந்தி தனைமதிகொண் டேகப் பொறியிலனு
யந்தணனும் போக லருமகவை யீதியெனச்
சந்திரனு மென்கான் முளையென்று சாற்றுதலு
முந்தி யுதித்த வொருமுதல்வ னேதுவான். (கங)

நீவி ரிருவீரு நின்மி னெனநெடிய
காவி விழியாள் கருத்தறிவோ மென்றுசெழும்
பூவின் மயிலேயிப் புந்தியெவர்க் குற்றதென
நாவி நறுங்குழலா ளொன்று நவின்றிலளால். (கச)

வாயான் மொழியாள் மனக்கருத்தை யோர்ந்தெவர்க்குந்
தாயாம் பிதாமகனுஞ் சந்திரனோர் மைந்தனெனத்
தேயாக் குணத்தாலுஞ் சீராலுங் கண்டுபுலன்
றோயாப் பிரகற் பதிதனக்குச் சொல்லினன். (கரு)

மன்பதைக ளெல்லாம் வகுத்தான் வகுத்தமொழி
கொன்படுவ துண்டோ வெனமனத்திற் கொண்டகுணப்
பொன்புதனைச் சந்திரன்றன் புத்திரனென் றேயமையுரா
வன்பினொடு வின்சைக் கருமையரசாக்கினன். (கசா)

அக்காலத் தயனருளு மரீசியருட் காசிபனோர்
திக்காசு தவிர்த்தகதிர்ச் செல்வரையீன் றிட்டவரின்
மிக்கான விவச்சுவைவச் சுதமனுவாம் வேந்தைநல்கத்
தொக்கான விளனெனதி யவன்வயிற்றிற் றோன்றினர். (கஎ)

இளவரசு புரிந்தருளி யெவ்வரசு மினிதிறைஞ்ச
வளைபுணரி வளாகத்து மனுமுறைசெய் திடுநாளில்
விளைவதனை யறியாமல் வேட்டமா டுதல்விருப்பி
யுளைவயப்போர்ப் புரவியின்மேற் சேனைகளி னுடன்சென்றான். (கஅ)

பனிவரையும் பொற்குடுமிப் பருப்பதமு நிடதமெனுந்
தனிவரையுங் கடந்தேகிக் கந்தமா தனஞ்சார்ந்து
புனிதமுறு நீலகிரிப் புறம்போகிமாலியவா
னெனும்வரையி னெடுஞ்சார லெய்தினனவ் விகல்வேந்தன். (கசு)

வேறு.

அவ்வ ரைப்புறத் தடவி, யாவினுங்
கைவ ரைக்குலங் கரிய மாவரி
மெய்வ ரைப்பெரும் வேங்கை செற்றனன்
றெவ்வ ரைப்பொருங் கணைசெ லுத்தியே. (௨௦)

வரிவின் மன்னவன் வாளி யஞ்சியே
சுரிசெ யும்வலைச் சுற்றுமுற்ற வெங்
கரிய மாவினஞ் சுழலுங் காட்சிய
திரியு மெந்திரத் தன்மை சேருமால். (௨க)

மணிபொ ரும்பொறிப் புலியின் வாயினிற்
றிணிநெ டுங்கணை சென்று பாய்வன
வணிசெய் விஞ்சையாட் டயரு வோரயக்
குணில்வி ழுங்குறுங் கொள்கை போலுமே. (௨௨)

அருண னுந்துதோ லரியகான்முளை
வருண வம்பினு லஞ்சி வாவுவ
வருண னம்புலிக் கவன்ம ணப்பகை
...ருணனேதுறு .... தடுக்குமால். (௨௩)

கான கத்தரி கடிய மாவெலாங்
கான கத்தரி கடிவதோத்தனன்
கான கந்துயல் கண்ணி சோர்தரக்
கான கந்தொறுங் காவன் மன்னனே. (௨௪)

மன்னு மக்கிரி வருண திக்கினி
லுன்னி வான்மிசை யோங்கி நாடொறுந்
துன்னு செங்கதிர்ப் பரிதி சூழ்வரும்
பொன்னின் மால்வரைச் சாரல் புக்கலும். (உரு)

முக்க ணையகற் புணரு முற்றிழை
யிக்க ணெய்தினோர் பெண்மை யெய்திடத்
தக்க தென்றமுன் னிட்ட சாபத்தான்
மைக்க ணயிழை வடிவ மாயினன். (உசா)

அந்த வார்குழ லிளையி னைப்புதன்
கந்த வார்பொழி லூடு கண்ணுறூஉ
மந்த மாருதத் தேரின் மாரனம்
புந்தி னைவ னுள்ளி னுள்ளரோ. (உஎ)

அரிவை யும்மவ னழகு கண்டழிந்
துருகி யன்பினி லிருவ ருள்ளமும்
பெருகு தூதுசென் றேது பெற்றியான்
மருவி னருல கனைத்தும் வாழவே. (உஅ)

விளையு மன்பினிற் புதனு மின்னிழை
யிளையு மின்பவா ரிதியி னெய்துநாள்
வளையும் வையமும் வானும் வாழவே
தளரு நுண்ணிடை கருப்பந் தாங்கினள். (உசு)

முள்ள ரைச்செழு முளரி நாயக
னெள்ள ருங்குலத் திறைமை பூண்டவன்
பிள்ளை மென்சொலா ளுருவு பெற்றதால்
வெள்கு முள்ளமோ டொத்த மேனியே. (௩0)

பரிதி மத்துடு பதியும் பண்டைநூற்
சுருதி சொற்றநல் லறமுந் துள்ளவே
பொருபு னற்புவி புரக்கும் பொற்புயத்
தொருத னிச்சிறு வனையு யிர்த்தனன். (௩க)

தாவி லாதறந் தழைப்பத் தோன்றிய
காவன் மைந்தனை வியந்து கண்ணுறீஇப்

பூவி னான்முகன் புரூர வாவென
நாவி னாற்றிரு நாம நல்கினான். (௫௨)

புரசை வாரணப் புரூர வாநெடுங்
கரைசெய் வேலைசூ ழுலகு காவலர்
மரைசெ யாசையா லாசையாசற
வுரைசெய் நேமியுங் கோலு மோச்சினான். (௫௩)

மண்ட லீகர்தம் மகுடகோடிதாட்
புண்ட ரீகமேற் புனைந்து போற்றிட
வண்டர் வானமு மகல மில்லெனக்
கொண்ட தன்றனிக் குடைநி ழற்றுநாள். (௫௪)

ஒரு திருத்தம்.

சென்ற மார்கழிப்பகுதி (தொகுதி–20. பகுதி–2.) ௫௪ ஆம்பக்கத் திறுதியில் 'பழையவழக்கத்தை' என்று தொடங்கும் பத்தியைப் பின் வருமாறு படித்துக்கொள்ளவேண்டுகிறேன்.

பழையவழக்கத்தைத்தழுவிய தேசபாஷாபண்டிதர்களின்ஸம்மானத்தை அநுஷ்டானத்திற்கொண்டுவரமுயன்ற நம் சங்கத்தின் கௌரவகாரியதரிசி ஸ்ரீமான் T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களுக்கும், அதற்கிசைந்து, தேசபாஷாபண்டிதர்களைக் கௌரவிக்கமுன்வந்த சென்னைச்சர்வகலாசங்கத்தலைவர்களுக்கும், தேசபாஷாபண்டிதர்களைத் தருவித்து அவர்கள் திறமையையும் பெருமையையும் கேட்டு மனமகிழ்ந்து தமது உலகோம்புந்தடக்கையால் அவர்களுக்குப் பரிசு வழங்கிய மேன்மைதங்கிய இளவரசர்க்கும் எல்லாநன்மையும் உண்டாக இறைவன் திருவருள் பாலிப்பானாக.

உதவிப்பத்திராதிபர்.

வராஹமிஹிரர் இயற்றிய

பஞ்சஸித்தாந்திகா.

[520-கி. பி.]

௩௭௪-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி

4-கரணாத்தியாயம்.

சில பரிபாஷைகள்.

வ்ருத்தம்=Circle.

பரிதி=Circumference.

வ்யாஸம்=Diameter (240 *அங்.*)

அரம்=Radius (120 ,,)

சாபம்=Arc.

ஜீவம்=Chord.

ஶரம்=Altitude of arc.

திரிஜ்யா=Arc of 90°, quadrant.

ஜ்யா=Sine.

கோஜ்யா=Cosine.

கர்ணம்=Hypotenuse of a rt. angled triangle.
கோடி=Perpendicular ,,
புஜம்=Base ,,

[*த்ருவம்*=Pole.]

த்ருவம்=Celastial longitude.
விக்ஷேபம்= ,, latitude.

அக்ஷம்=Latitude.
லம்பம்=Colatitude.

சங்கு
கோல் =Gnomon (12 *அங்.*)

அக்ரா=Amplitude.

க்ராந்தி=Declination.

க்ஷிதிஜம்
ஹரிஜம் =*அடிவானம்*, horizon.

குஜ்யா=earth sine.

அக்ஷஜ்யா=sine of latitude.

லம்பஜ்யா=sine of colatitude.

க்ராந்திஜ்யா ,, declination.

மத்யமண்டலம்=equatorial circle.

க்ராந்திமண்டலம்=sun's ecliplic or path.

ஸமமண்டலம்=priine vertical.

திங்மண்டலம்=திசைகுறிக்கும் வ்ருத்தம்.

தினமண்டலம்=Day circle. இஷ்டதினத்தில் சூரியன் செல்லும் வீதி.

தினவ்யாஸம்=Day Diameter.

நதாம்சம்=Zemith distance.

வ்யாஸம்=240 அங்குலம்.
அரம் =120 ,,
சங்கு = 12 ,,
} என்று இந்த ப்ரகரணத்திற் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

4/1 $$\text{வ்யாஸம்} = \sqrt{\left(\frac{\text{பரிதிவர்க்கம்}}{10}\right)}$$
$$= \frac{\text{பரிதி}}{\sqrt{10}}$$

4/2 60° ஜீவம்=அரம் (Radius).
$$30^{\circ}\ \text{ஜ்யா} = \frac{\text{அரம்}}{2}$$
$$= \frac{60^{\circ}\ \text{ஜீவம்}}{2}$$
$$\text{க}^{\circ}\ \text{ஜ்யா} = \frac{(\text{உக})^{\circ}\ \text{ஜீவம்}}{2}$$
$$\sqrt{\left\{\text{அரம்}^2 - (30^{\circ}\ \text{ஜ்யா})^2\right\}} = 60^{\circ}\ \text{ஜ்யா(sine)}.$$

4/3 20° ஜ்யா கணிக்கவேண்டுமானுல்
$$\sqrt{\left\{\left(\frac{\text{அரம்} - (90^{\circ} - 2\times 20^{\circ})\ \text{ஜ்யா}}{2}\right)^2 + \left(\frac{40^{\circ}\ \text{ஜ்யா}}{2}\right)^2\right\}}$$
$$= 20^{\circ}\ \text{ஜ்யா}.$$
$$= \sqrt{\left\{\left(\frac{\text{அரம்} - 50^{\circ}\ \text{ஜ்யா}}{2}\right)^2 + \left(\frac{40^{\circ}\ \text{ஜ்யா}}{2}\right)^2\right\}} = 20^{\circ}\ \text{ஜ்யா}.$$

இவ்வாறே வேண்டிய சாப ஜ்யாக்களைக் கணிக்கவேண்டும்.

4/4. (1) $\text{அரம்}^2 - \text{ஜ்யா}^2 = \text{கோஜ்யா}^2.$
$\sqrt{(\text{அரம்}^2 - \text{ஜ்யா}^2)} = \text{கோஜ்யா}.$

(2) $\frac{அரம்^2}{2} = (45^\circ ஜ்யா)^2$

$\sqrt{\frac{அரம்^2}{2}} = 45^\circ$ ஜ்யா.

4/5. க எனும் சாப (arc) ஜ்யா கணிக்கும் விதம்.

(அரம்—(90° —2 க) ஜ்யா) 60=(க ஜ்யா)^2.

[இந்நூலில் அரம்=120 என்றே கணிப்பது முறை.]

க=30° என்று வைத்துக்கொள்வோம்.

$(30^\circ ஜ்யா)^2 = \left\{ 120^\circ - (90 - 60^\circ) ஜ்யா \right\} \times 60.$

$= (120 - 30^\circ ஜ்யா) \times 60.$

$= (120 - 60) \times 60.$

$= 60 \times 60.$

30° ஜ்யா $= 60.$

(6–15) சாபஜ்யா (Sine of arc) நிர்ணயம்.

(16–18) சந்த்ரவிக்ஷேப (latitudes) நிர்ணயம்.

4/=20—22 நிழலும் அக்ஷாம்சமும்.

முதன்முறை.

$\frac{விஷுவப்பகல் நிழல் \times அரம்}{\sqrt{(விஷுவப்பகல் நிழல்^2 + சங்கு^2)}} =$ ஸ்வதேச அக்ஷாம்ச ஜ்யா.

அவந்தியில் 12 அங்குல சங்குக்கு 6 அங். நிழல்.

அரம்=120 அங். அதன் வ்ருத்தம்.

$\therefore \frac{6 \times 120}{\sqrt{6^2 + 12^2}} =$ ஸ்வதேச அக்ஷாம்ச ஜ்யா.

2 ம்முறை—

இஷ்டதினப் பகல் நிழலைக்கொண்டே கணிப்பது.

$\frac{பகல் நிழல் \times சங்கு}{சாயாகர்ணம்} =$ ஸ்வதேச அக்ஷாம்சஜ்யா.

சித்திரையீ முதல்தேதி 12 அங்குல சங்குக்கு 6 அங்குல நிழல்.

$\frac{6 \times 12}{\sqrt{(பகல் நிழல்^2 + கோல்^2)}}$

$\frac{6 \times 12}{\sqrt{(6^2 + 12^2)}} =$ ஸ்வதேச அக்ஷாம்ச ஜ்யா.

ஷை ஜ்யாவைக்கொண்டு அதற்குத் தக்க சாபம் அறியலாம். அது தான் ஸ்வதேச அக்ஷாம்சம்.

$$\frac{\text{நதாம்ஶஜ்யா} \times 12}{\text{அரம்}^2 - \text{நதாம்ஶஜ்யா}^2} = \text{நிழல் நீளம்.}$$

நதாம்ஶம் (Zemith distance) என்பது, சூரிய விக்ஷேபத்து (latitude)க்கும் இஷ்டஸ்தான விக்ஷேபத்துக்குமுள்ள தென்வடல் தூரம்.

12 = சங்கு அளவு.

4/23 $\sqrt{(\text{அரம்}^2 - \text{அக்ஷஜ்யா}^2)} = \text{லம்பஜ்யா.}$

2 x லம்பஜ்யா = தினவ்யாஶம்.

4/24-25 { க்ராந்திஜ்யா = Sine of declination. தினவ்யாஸம் = Day diameter. }

	மேஷம்.	வ்ருஷபம்.	மிதுனம்.
க்ராந்திஜ்யா	$24\frac{2}{5}$	$42\frac{1}{4}$	$48\frac{3}{5}$
தினவ்யாஸம்	235	$222\frac{2}{5}$	$219\frac{1}{4}$

[அரம் = 120 என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது].

4/26 இஷ்டதேச சரகண்டம் (Ascensional) difference.

$$\frac{\text{அக்ஷஜ்யா} \times \text{க்ராந்திஜ்யா}}{\text{லம்பஜ்யா}} = \text{குஜ்யா (Earth sine).}$$

$$\frac{\text{குஜ்யா} \times \text{வ்யாஸம்}}{\text{தினவ்யாஸம்}} = \text{சரகண்டஜ்யா.}$$

$$\frac{\text{சரகண்டசாபகலைகள்}}{3} = \text{சரவிநாடிகள்.}$$

4/27-28 $$\frac{\frac{\text{சரகண்ட}}{2}\text{ஜ்யா} \times \text{தினவ்யாஸம்}}{240} = \text{குஜ்யா.}$$

$$\frac{\text{குஜ்யா} \times \text{அரம்}}{\sqrt{(\text{குஜ்யா}^2 + \text{க்ராந்திஜ்யா}^2)}} = \text{அக்ஷஜ்யா.}$$

90^0 — அக்ஷஜ்யா = லம்பஜ்யா.

{ வ்யாஸம் = 240 (Diameter) அரம் = 120 (Radius) }

4/29. லங்காலக்னோதயம் = (நிரக்ஷஉதயம்).

$$= \frac{\sqrt{(\text{மேஷாதிலக்னஜ்யா}^2 - \text{க்ராந்திஜ்யா}^2)}}{\text{ஷை. சாப விநாடிகள். } (1^0 = 10 \text{ விநா.})} \times \frac{\text{வ்யாஸம்}}{\text{தினவ்யாஸம்}}$$

விநாடி				
278	மே.	கன்.	து.	மீ.
299	வி.	சிம்.	வ்.	கு.
323	மி.	கட.	த.	ம.

4/31. ஸ்வதேசலக்னோதயநிர்ணயம்.

	மே.	விரு.	மி.	கட.	சிம்.	கன்னி.
லங்காலக்னோதயம்	278	299	323	323	299	278விநாடி
காசி சரகாலப்பாதி	—57	—46	—19	+19	+46	+57 ,,
காசிலக்னோதயம்	221	253	304	342	345	355 ,,
	மீ.	கும்.	ம.	த.	வ்ரி.	து.

இவ்வாறே மற்ற இடங்களுக்கும் அந்தந்தச் சரகாலத்தைக்கொண்டு கணிக்க வேண்டும்.

4/32-33. ஸமமண்டல (Prime vertical) ப்ரவேசம்.

$$\frac{\text{க்ராந்திஜ்யா}}{\text{அக்ஷஜ்யா}} \times 120 \text{ (அதாவது அரம்)}$$

இந்த ஜ்யா ஸம்பந்தமான சாபத்தை விநாடியாக்கிவருவதுதான், உதயத்துக்குப் பிறகு சூரியன் ஸமமண்டலப்ரவேசம்செய்யுங் காலம்.

தக்ஷிணகோளத்துக்கு இம்முறை பொருந்தாது.

4/34. அஹஸ்வ்ருத்தி.

$$\frac{\text{க்ராந்திஜ்யா} \times 240 \times \text{அக்ஷஜ்யா}}{\text{லம்பஜ்யா} \times \text{தினவ்யாஸம்}},$$

இந்த ஜ்யா ஸம்பந்தமான சாபத்தில் ஆறில் ஒருபங்கை விநாடியாக்கி வருவது அஹஸ்விருத்தியாகும்.

4/35. சங்குவிப்திகா = Sine of sun's altitude when it is on prime vertical.

$$\frac{\text{ரவித்ருவஜ்யா} \times \text{ஜினஜ்யா}}{\text{அக்ஷஜ்யா}} = \text{சங்குவிப்திகா (விநாடி)}$$

பரமக்ராந்தி
ஜினஜ்யா
காஷ்டாந்தம்
} = Sun's greatest declination.

4/38. ஸமமண்டல (Prime vertical) ப்ரவேசம்.

திங்மண்டலக் கிழமேல்வரையுடன் சங்கு நிழல்வரை சேருங்காலமே, சூரியன், ஸமமண்டலப்ரவேசகாலம்.

திங்மண்டலம் = திசைகள் குறிப்பிட்ட வ்ருத்தம்.

4/39. அக்ரா (Amplitude)

$$\frac{\text{அரம்} \times \text{க்ராந்திஜ்யா}}{\text{லம்பஜ்யா}} = (\text{அக்ராஜ்யா})$$

அக்ரா என்பது, இஷ்டதினத்தில், உதயாஸ்தமன ஸமயத்தில், கிழமேல் வரைக்கப்பால் சூரியனிருக்கும் தூரம்.

4/40. $$\frac{\text{க்ராந்திஜ்யா} \times 120}{\text{அக்ராஜ்யா}} = \text{லம்பஜ்யா}.$$

90^0—லம்பசாபம்=பூ அக்ஷாம்சம்.

4/41-44. $$\text{த்ரிக்ஜ்யா} = \sqrt{(\text{அரம்}^2 - \text{சங்கு}^2)}$$
$$= \sqrt{(14400 - 144)}$$
$$= \sqrt{14256}$$

$$\frac{\text{சங்குநிழல்}}{} = \frac{\text{த்ரிக்ஜ்யா} \times 12}{\text{சங்குஜ்யா}}$$

4/45-47 $$\frac{\text{நேரம்}}{\text{ஹ்ருதி}} = \text{ப்ரதமஜ்யா}$$

$$\text{ப்ரதமஜ்யா} = \frac{12 \times 120^2}{\sqrt{(\text{நிழல்}^2 \times 12^2)} \times \text{லம்பஜ்யா}}$$

$$\text{குஜ்யா} = \frac{\text{அக்ஷஜ்யா} \times \text{க்ராந்திஜ்யா}}{\text{லம்பஜ்யா}}$$

வடகோளத்தில் ப்ரதமஜ்யா—குஜ்யா (x)
தென் ,, ,, + ,, (y)

I ; II

$$\frac{x \times 240}{\text{தினவ்யாஸம்}} ; \frac{y \times 240}{\text{தினவ்யாஸம்}} \text{ ஷை சாபங்கள்.}$$

உத்தரக்ராந்தியில் I+II } இதனால் வருவதை 6-ல் வகுத்து வரும்
தக்ஷிணக்ராந்தியில் I—II } விநாடிகள் நேரத்தைக்காட்டும்.

4/48. நேரம் (2-ம் முறை).

$$\text{நேரநாழிகை} = \frac{2 \times \frac{\text{அஹர்மானம்}}{2}}{12 + \text{நிழல் மத்யான்ன நிழல்}}$$

$$= \frac{6 \times \text{அஹர்மானம்}}{12 + \text{நிழல்} - \text{மத்யாந்ந நிழல்}}$$

இது முற்பகலில் சென்ற நாழிகை; பிற்பகலில் பாக்கி நாழிகை.

4/49. இஷ்ட நேர நிழல்.

$$\frac{6 \times \text{அஹர்மானம்}}{\text{நாழிகை}} - 12 + \text{மத்யான்னநிழல்} = \text{நிழல்}$$

4/50. சந்த்ர நிழல் நிர்ணயம்,

4/52-56. ஸூர்யாக்ரா (Sun's amplitude)

$$= \frac{\text{அக்ஷஜ்யா} \times \text{பரமக்ராந்திஜ்யா}}{\text{லம்பஜ்யா}}$$

ஸூர்யத்ருவம் (Sun's longitude)

$$= \frac{\text{அக்ரஜ்யா} \times \text{லம்பஜ்யா}}{\text{பரமக்ராந்திஜ்யா}}$$

பரமக்ராந்தி = Suns greatest declination.

(தொடரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர், B.A., B.L.,

மதுரை.

உ

ஒளவையார் அருளிச்செய்த

அசதிக்கோவை.

குறிப்பு:—அடியில்வரும் ஒன்பதுசெய்யுள்களும், காஞ்சீபுரம்-மாத்துரு பூதையரவர்களியற்றிய நந்தமண்டலசதகத்தினுரையாசிரியர் ப. திருவேங்கடம் பிள்ளையவர்களால் உரைமுடிவிற் காட்டப்பெற்றிருப்பவை. அருமையான அசதிக்கோவைச்செய்யுளி னினிமையைச் செந்தமிழறிஞர் அடையும்படி இப் பத்திரிகைவாயிலாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. அற்றுங் கியகரத் தைவே லசதி யணிவரைமேன்
முற்று முகிழ்முலை யெவ்வாறு சென்றனண் முத்தமிழ்நூல்
கற்றூர் பிரிவுங்கல் லாதவ ரிட்டமுங் கைப்பொருள்க
ளற்று ரிளமையும் போலே கொதிக்கு மருஞ்சுரமே.

2. அருஞ்சஞ் சலங்கொண்ட வைவே லசதி யகல்வரையி
னிருஞ்சஞ் சலஞ்சொல்ல வேண்டுங்கொ லோவென தன்னைமொழி
தருஞ்சஞ் சலமுந் தனிவைத்துப் போனவர் சஞ்சலமும்
பெருஞ்சஞ் சலங்கொண்டு யானிருந் தேனென்று பெண்பிறந்தே.

3. அலைகொண்ட வேற்கரத் தைவே லசதி யணிவரைமே
னிலைகொண்ட மங்கைதன் கொங்கைக்குத் தோற்றிள நீரினங்கள்
குலையுண் டடியுண்டென் கையினி லெற்றுண்டு குட்டுமுண்டு
விலையுண் டடியுண்டு கண்ணீர் ததும்பவும் வெட்டுண்டவே.

4. அழற்கட்டு கட்டிய வைவே லசதி யணிவரையின்
மழைக்கட்டு கட்டிய மாளிகை மேலொரு மங்கைநல்லா
ளுழக்கிட் டுரியிட்டு முவ்வுழக் கிட்டுரி நாழியிட்டுக்
குழற்கட் டவிழ்த்துட னங்கனின் றேமயிர் கோதினளே.

5. அறங்காட் டியகரத் தைவே லசதி யகன்சிலம்பி
னிறங்காட்டுங் கஞ்சத் திருவனை யீர்முக நீண்டகுமிழ்த்
திறங்காட்டும் வேலுஞ் சிலையுங்கொல் யானையுந் தேருங்கொண்டு
புறங்காட்ட வுந்தரு மோசிலைக் காமன்றன் பூசலிலே.

6. ஆலவட் டப்பிறை யைவே லசதி யணிவரைமே
னீலவட் டக்கண்க ணேரொக்கும் போதந்த நேரிழையாண்
மாலைவிட் டுச்சுற்றி வட்டமிட் டோடி வரவழைத்து
வேலைவிட் டுக்குத்தி வெட்டுவ ளாகில் விலக்கரிதே.

7. ஆரா யிரங்கொண்ட வைவே லசதி யகன்கிரியி
னீராடப் போகு நெறிதனி யேயந்தி நேரத்திலே
சீரான குங்குமக் கொங்கையைக் காட்டிச் சிரித்தொருபெண்
போராள் பிடிபிடி யென்றே நியாயம் புறப்பட்டதே.

8. ஆய்ப்பாடி யாயர்த மைவே லசதி யணிவரையிற்
கோப்பா மிவளெழிற் கொங்கைக்குத் தோற்றிபக் கோடிரண்டுஞ்
சீப்பாய்ச் சிணுக்கரி யாய்ச்சிமி ழாய்ச்சின்ன மோதிரமாய்க்
காப்பாய்ச் சதுரங்க மாய்ப்பல்லக் காகிக் கடைப்பட்டவே.

9. ஆடுங் கடைமணி யைவே லசதி யணிவரைமே
லீடுங் கயற்கண்ணி யாடந்த வாசை நிகழ்த்தரிதாற்
கோடுங் குளமுங் குளத்தரு கேநிற்குங் குன்றுகளுங்
காடுஞ் செடியு மவளாகத் தோன்றுமென் கண்களுக்கே.

பு. சிதம்பரபுன்னைவனநாதன்,
தமிழ்த்தொண்டன்.

அல்குல்.

செந்தமிழ் 19-ம் தொகுதி 6-ம் பகுதியில் திருவனந்தபுரம் ஸ்ரீமான் N. சிவராஜபிள்ளையவர்கள் "நமது காவியங்களிற் சன்மார்க்கநாசத்திற் கேதுவான கதைகளும் வருணனைகளும் மலிந்துகிடக்கின்றன." என்னும் பகுதியில் 'சைவசமய ஆசாரியர்களின் தலைவரான ஞானசம்பந்தருங் கூடப் பாண்டிமாதேவியை வருணிக்குமிடத்து, "பையரவ——— பாண்டிமாதேவி" என்றுகூறி நம்மைப் பிரமிக்கச்செய்கின்றார்' என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான்-சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்களும் இவர்களைப் போன்றே கருதித் தாம் பிரசுரித்த கலித்தொகையில் அச்சொல் வருமிடங்களிலெல்லாம் அதனை நீக்கி வேறு சொற்களையேனும் சொற்றொடர்களையேனும் பெய்தார்கள். அன்றியும், அவர்கள் அச்சொல்லைக் கூறும்பொழுது குஃறொடர்ந்த அன்மொழி யென்று பிரயோகித்தார்கள்.

சொற்பொருளுணர்த்தும் தமிழ்நூல்கள் திவாகரம் நிகண்டு முதலியனவேயாம். அவைகளில் திவாகரத்திலும் சூடாமணிநிகண்டிலும் அல்குற்பதத்திற்குப் பிரதிபதமாகக் கடிதடம், நிதம்பம் என்றிரண்டு சொற்கள் காணப்படுகின்றன. உரிச்சொல் நிகண்டில் அல்குலின் பரியாயப்பெயர்களாக அரை நிதம்பம் என்னும் இரண்டுமே காணப்படுகின்றன. பிங்கலந்தையில் மேற்கூறியவற்றோடு உபத்தமுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவைகளில் அல்குற்கும் ஜனனேந்திரியத்திற்கும் காணப்படும் பரியாய பதங்கள் வெவ்வேறாம்.

இனி, பெண்களது அவயவங்களை வருணிக்கப் புகுவார்க்கு அவற்றிற்குரிய உவமைகளைக் கூறுவதாய்ப் புகழேந்திப் புலவராற் செய்யப்பட்டிருக்கும் 'உவமானசங்கிரகம்' என்னும் நூலிலும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து 36வது பிரசுரமாக வெளிவந்திருக்கும்' உவமானசங்கிரகம்' என்னும் நூலிலும் அல்குற்கும் ஜனனேந்திரியத்திற்கும்' வேறுவேறு உவமைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

அல்குலின் பரியாயப் பெயராகிய கடிதடம் என்பது கடி, தடம் என்பன சேர்ந்தாகியது. தடம் என்பது சரிவுப்பக்கங்களையுடைய அவயவங்களைக் குறிப்பதற்குவரும் சொல்லாம். கடி என்பது பிருஷ்டத்தின் பெயராக வடமொழியிற் காணப்படுகிறது. ஆகவே கடிதடம் என்

னுஞ்சொல் இடுப்புக்குக்கீழுள்ள பின்பாகத்தைக் குறிக்கும். (கடிசூத்திரம் என்பனவற்றிற்போலக் கடி தனித்து நின்று இடுப்பையுணர்த்துவதுமுண்டு). கலித்தொகையில் "மூவழிப்பெருகி" என வருதலினுலும் அல்குல் இடுப்பின் கீழுள்ள பின்பாகத்தையே குறிக்குமென்பது பெறப்படும். நிதம்பம் என்னுஞ் சொல்லுக்கு அமரகோசம் பெண்களின் இடுப்புக்குக்கீழ்ப்பட்ட பின்பாகம் என்னும் பொருளைத் தருகின்றது. பச்சாத் நிதம்ப: II மனுஷ்ய வர்க்கம் 74. ஆப்டி என்பவரும் அச்சொற்கு இடுப்பும் அதன் பின்புறமும் என்றே பொருள் கொள்ளுகின்றார்.

நமது சிவராஜபிள்ளையவர்களால், பாராட்டப்படுகிற கம்பராமாயணத்தில் ராமபிரான் அநுமானைச் சீதையை நாட அனுப்பும்பொழுது அநுமான் சீதை இவள் என்று ஐயந்திரிபற அறிவதற்கு அநுகுணமாக அவளது அவயவங்களை வருணித்துக்கூறுமிடத்து அல்குலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அல்குல், கடிதடம் என்னும் பதங்கள் ஆண்மக்களை வருணிக்குமிடத்தும் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. "பூந்துகில் சேரல்குல் காமரெழில் விழலுடுத்து" எனத் தசரதன் ராமனை நோக்கிப் புலம்புவதாகக் குலசேகராழ்வார் கூறுகின்றார். தவநிலையில் நின்ற அருச்சுனனும் வேடவடிவங்கொண்டுவந்த சிவபெருமானும் மற்போர் செய்கின்றகாலத்தில் கடிதடத்தாலும் மற்போர் செய்தாரென்று வில்லிபுத்தூரார் கூறுகின்றார்.

உபத்தம் என்பது சமீபத்திலிருப்பது என்னும் பொருளைத்தரும் அல்குற் பதம் தமிழ்நூல்களிற் சிலவிடங்களில் இடக்கரடக்கலாக உபயோகிக்கப்படுவதுண்டு. அதுபோல வடசொற்களுள் உபத்தமும் உபயோகிக்கப்படும். இவ்வுபத்தமென்னுஞ் சொல்லும் இருபாலார் அவயவங்களுக்கும் பொதுவாக உபயோகிக்கப்படுதல் சமயநூல்களிற் காணப்படுகின்றது.

ஒரு சொல்லின் செம்பொருளுக்கும் இடக்கரடக்கற்பொருளுக்கும் வேற்றுமைதெரிந்துகொள்ளுவது உண்மைப்பொருள்தெரிவார்கடனும். ஒரு சொல் உவமைதொடர்ந்துவருவதே அச்சொல் இடக்கரடக்கலன்றென்பதை நாம் சிறிதும் பிரமித்தற்கிடமின்றித்தெளிவுபெறக்குறிக்கும்

ஆ. ஈசுரமூர்த்திப்பிள்ளை,
பேட்டை.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷைவினா.

பிரவேசபண்டிதவகுப்பு.

பரீக்ஷகர் :—ஆ. கார்மேகக்கோனார்.

இலக்கணம் II.

ரௌத்திரிஸூ பங்குனிமீ 22உ (4-4-21) திங்கட்கிழமை 2—5.

(அம்சம் 60.)

I. 1. யாப்பருங்கலநூலாசிரியரும் யாப்பருங்கலக்காரிகைநூலாசிரியரும் ஒருவரேயென்பது எவ்வாதாரத்தாற் றெளிவுறுகின்றது?

2. தொல்காப்பியத்துள், பாக்களின் இலக்கணம் விரித்துரைத்திருப்பவும யாப்பருங்கலம் யாப்பருங்கலக்காரிகைபோன்ற நூல்கள் எழுந்தது எற்றிற்கு?

3. பழைய ஆசிரியருள் யாப்புச்செய்தோரெனக் காரிகையுரையிற் காட்டப்பட்ட ஆசிரியர் யார் யார்?

4. யாப்பருங்கலக்காரிகையென்பது நூலை எவ்வாற்று றுணர்த்தும்?

5. நேரீற்றுப்பொதுச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றுவது என்ன தளையாகும்? ஒன்றாதது என்ன தளையாகும்?

6. (a) " வானகச்சோலை வரையதரெம்முன்னிவருதிராயின்
யானைகண்டார்க்குமரியேறு நும்மஞ்சியகன்றுபோம
யானையோநுங்கைவேலஞ்சுகநும்மை
வானரமகளிர்வெளவுதலஞ்சுதும்வாரலையோ "

(b) " செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணன்செயிர்த்தெறிந்தசினவாழி
முல்லைத்தார்மறமன்னர்முடித்தலையைமுருக்கிப்போய்
எல்லைநீர்வியன்கொண்மூவிடைநுழையுமதியம்போல்
மல்லலோங்கெழில்யானைமருமம்பாய்ந்தொளித்ததே ".

இவைகள் என்ன பாக்கள்?

II. 1. அடிதோறும் தனிச்சொற்பெற்றுவந்த இன்னிசைவெண்பா விற்கும் ஐந்தடியான்வந்த ஒருவிகற்பப்பஃறொடைவெண்பா விற்கும் சவலைவெண்பாவிற்கும் ஒவ்வோருதாரணந் தருக.

2. கொச்சகக்கலிப்பா எத்தனைவகைப்படும்? எவ்வாறு வரும்?

3. மருட்பாவென்றுலென்ன? அஃது எவ்வெப்பொருளில்வரும்?

4. வஞ்சிப்பாவின் இலக்கணம் என்ன?

5. மோனை எத்தனை வகைப்படும்? உதாரணந் தருக.

6. செப்பலோசை, தூங்கலோசை, துள்ளலோசை, அகவலோசை என்றுலென்ன? இவைகள் எவ்வெப் பாக்களுக் குரியன?

III. 1. தரவு தாழிசை தனிச்சொல் சுரிதகம் என்ற கலிப்பாவுறுப்புக் களின் பரியாயநாமங்களையும் அப்பெயர்க்காரணங்களையும் எழுதுக?

2. " மாஞ்சீர்கலியுட்புகாகலிப்பாவில்விளங்கனிவந் தாஞ்சீரடையாவகவலசத்துமல்லாதவெல்லாந் தாஞ்சீர்மயங்குந்தளையுமதேவெள்ளைத்தன்மைகுன்றிப் போஞ்சீர்கனிபுகிற்புல்லாதயற்றளைபூங்கொடியே"
இக் காரிகையின்பொருளை விரித்துரைக்க.

3. தமிழிலுள்ள அலங்காரநூல்கள் வேறு யாவை?

4. செறிவு தெளிவு சமநிலை இவற்றை விளக்குக.

5. தீவகவணி எத்தனைவகைப்படும்?

6. வேற்றுப்பொருள்வைப்பு, தற்குறிப்பேற்றம், ஒப்புமைக்கூட் டம் இவ்வணிகளின் இலக்கணத்தை விளக்குக.

IV. 1. (a) தாதளவிவண்டுதேடுமாறுந்தாமரைகொல்
மாதர்விழியுலவுவாண்முகங்கொல்—யாதென்
றிருபாற்கவர்வுற்றிடையூசலாடி
ஒருபாற்படாதுளம்.

(b) சரியும்புனைசங்குந்தண்டளிர்போன்மேனி
வரியுந்தனதடமுந்தம்பும்—திருமான
ஆரந்தழுவுதடந்தோளகளங்கன்
நேரந்தெரிந்தகொடிக்கு.

இச் செய்யுள்களிலுள்ள அணியினை விளக்குக.

2. உவமானுபமேயங்களில் யாதேனுமொன்றை விசேடமுடைத்தாகச்சொல்லுதலும், ஒரு கர்த்தாவைச்சேர்ந்த முறையுள்ள பல செய்கைகளை முறைபிறழாமற் சொல்லுதலும் காரியத்தை யதன் காரணத்தோடொத்ததாகச் சொல்லுதலும் என்ன அணிகளாகும்?

3. விபாவனாலங்காரம், விரோதாபாசாலங்காரம், வியாஜஙிந்தாலங்காரம், அர்த்தாந்தரநியாசாலங்காரம், வியாகாதாலங்காரம் இவற்றின் தமிழ்ப்பெயர்களைக் குறிக்க.

4. சித்திரகவி எத்தனைவகைப்படும்? சித்திரகவிகள் சங்கத்தார் நூல்களிற்பயிலாது பிற்காலத்துநூல்களிற் காணப்படுவதற்குக் காரணம் யாது?

5. பெருங்காப்பியத்தின் இலக்கணம் யாது? காப்பியங்களில் வரலாகா வழுக்கள் யாவை?

6. எழுத்துவருத்தனத்தை உதாரணத்தோடு விளக்குக.

௨

புத்தக மதிப்புரை.

1. சுலோசனை:—இது, இராமாயணத்துள்ள கிளைக்கதைகளுளொன்றாக இந்திரஜித்தின் மனைவியாகிய சுலோசனை யென்பாள் பெயரால் அவள் கற்புடைமைதோன்ற அமரிடைமடிந்த கணவனைத்தழுவி அருந்தழல்புகுந்ததை விஷயமாகக்கொண்டு, இராமேசுவர தேவஸ்தான ஸம்ஸ்கிருத வித்யாசாலையின் தலைமையாசிரியரும், வித்யாநிதியென்ற சிறப்புப் பெற்றவரும் 'ஸஹ்ருதயா' என்னும் அரிய வடமொழிப் பத்திரிகையின் ஆசிரியருமாகிய ஸ்ரீமத் ர. கிருஷ்ணமாசாரியர் M. A. அவர்களால் 'ஸஹ்ருதயா' வில் வடமொழிவடியாய் எழுதிவெளியிட்டதொரு சிறியகதை. இதனை வடமொழி தென்மொழி இரண்டினும் வல்ல மகிபாலன்பட்டி வித்வான் ஸ்ரீ-மத். மு. கதிரேசச்செட்டியார் அவர்கள், மேலைச்சிவபுரிச்சன்மார்க்கசபையார் வேண்டுகோட்கிணங்கிச் சிறந்த தமிழ்நடையில் மொழிபெயர்த்து அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். விஷயங்கள் வடமொழியிலுள்ளவையேயாயினும், மொழிபெயர்ப்பிற் சுவை குன்றுதற்குரிய வழிநடையெனத் தோன்றாவண்ணம் சுவை மிகவுடைய

தலைநடையான தமிழ்நடையென்றிரண்டும்வகை மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண் பெண்மக்களாமிருபால் மாணவரும் பயிலற்குரியது. இவ்வாறு இன்னும் பல வடமொழிக்கதைகளைத் தமிழ்நடையிலெழுதித் தமிழுலகுக்குபகரிக்கத்தகுதிவாய்ந்த இவர்களது உபய பாஷாபாண்டித்யம் பாராட்டத்தக்கது. இதனவிலை அணா மூன்று. வேண்டுவோர் மேலைச்சிவபுரிச் சன்மார்க்கசபையார்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

2. தனிப்பாக்கோவை:—இது, இப்போது இராமநாதபுரம் ஜில்லா பெண்பாடசாலை உதவிப்பரிசோதகராயிருப்பவரும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின அங்கத்தினருள் ஒருவருமான ஸ்ரீ-மத். வே. முத்துஸாமி ஐயர், M. A. L. T. அவர்களால் அவ்வப்பொழுது தம் மனத்தில் தோன்றிய கருத்துக்களையமைத்துச்செய்திருக்கும் தனிப்பாக்களாற்றொகுக்கப்பட்டது. இதில் தோத்திரப்பாடல்களும் வாழ்த்துப்பாடல்களும் இரங்கற்பாடல்களும் வேறு பலவகைப்பாடல்களும் உள்ளன. இவற்றால் ஐயரவர்கள் சென்று தரிசனம்செய்த பலபுண்ணிய ஸ்தலங்களும், சென்றிருந்து பிரஸங்கம்புரிந்த சங்கங்களும், அவர்களால் நன்குமதிக்கப்பெற்ற பல கனவான்களுடைய பெருந்தகைமையும் பிறவும் அறியலாம். இது, இக்காலத்தவர்களது சரித்திரத்தை ஆராய்ந்தெழுதமுயலும் பிற்காலத்தவர்களுக்கு மிகவும் பயன்படத்தக்கது. இதன்விலை அணா 8. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

3. ஸ்தோத்ரஸமாஹாரம்:—இதில் ஸூர்யநாராயணம், உஜ்ஜீவநாயிகாஸ்தோத்ரம், ஸஹ்யஜாவிம்சதி, ஸம்பந்தவநநாயகஸ்தோத்ரமாலிகாஸ்தோத்ரம், காமாக்ஷ்யஷ்டகம், ஸர்வாபராணாநந்தஸ்வாமி ஸ்ரீஸம்பந்தவநநாதாஷ்டோத்தரசதம், மஹாலக்ஷ்ம்யஷ்டோத்தரசதம் என்னும் எழுபிரபந்தங்கள் அடங்கியுள்ளன. இவை, திருவிந்தளூர் வித்வான் ஸ்ரீமத் ரங்காசார்யரால் அநுஸந்தானம் பண்ணுவார்க்கு அர்த்தஸ்புரணமுண்டாகும்படி ஸரளமான ஸம்ஸ்கிருதவசனரூபமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுள், ஸம்பந்தவனநாதாஷ்டோத்தரசத நாமங்களையெல்லாம் ஸம்பந்தவர்ணக்ரமமாகவும் மஹாலக்ஷ்ம்யஷ்டோத்தரசத நாமங்களையெல்லாம் அகராதி

யாகவும் அமைத்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இதன்விலை அணா-5. வேண்டுவோர், நம்மங்குறிச்சி ரெங்காசாரியர், வடக்குவீதி, திருவழுந்தூர், மாயவரம் என்ற விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

4. ஸ்ரீகாளிதாஸர்:— வடமொழிப்புலமைவாய்ந்த தெய்வகவியாய் விளங்கிய காளிதாஸரை அறியாதவர் வெகுசிலரேயாவர். அவரியற்றிய காவியங்களும் நாடகங்களும் பல. அவை சொற்பொலிவும் பொருட்பொலிவும் அலங்காரமும் மிக உடையன. அவற்றின் திட்ப நுட்பங்களையும் பிறநலன்களையும் தமிழுலகமும் அறிந்து இன்புறற்பொருட்டுக் கும்பகோணம் கோமளவல்லி புத்தகசாலையார், காளிதாஸர் என்ற பெயருடன் ஒருமாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகையை நடத்திவருகிறார்கள். அதன் முதற்பகுதியிற் காளிதாஸரியற்றிய நாடகங்களுள்ளும் காவியங்களுள்ளும் தலைசிறந்தனவாகிய மாளவிகாக்கினிமித்திரமும் குமாரசம்பவமும் தெளிவான தமிழ்நடையில் விளக்கமான குறிப்புரையுடன் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றை மொழிபெயர்த்துதவியவர் கும்பகோணம் ராஜாங்கக்கலாசாலை ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதர் ஸ்ரீ. உ. வே. ரா. வே. கிருஷ்ணமாசாரியஸ்வாமியாவர். மொழிபெயர்ப்பும் குறிப்பும் கவிசருத்தை நன்கு விளக்குவனவாயுள்ளன. இப்பத்திரிகை மாதந்தோறும் 40 பக்கங்கொண்டதாய் வெளிவரும். இதன் வருடச்சந்தா ரூபா மூன்று. வேண்டுவோர் மானேஜர், கோமளவல்லி புத்தகசாலை, 21. பாட்டாராசாரியர் தெரு, கும்பகோணம் என்ற விலாசத்துக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

5. ஸ்ரீ ராமாயணம்:— இது, இராமசரிதையைப் பாலகாண்டமுதல் யுத்தகாண்டம்வரை எளிய சிறு சிறு வாக்கியங்களாற் சுருங்க உரைப்பது; கும்பகோணம் இராஜாங்கக்கலாசாலை ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதர் ஸ்ரீ. உ. வே. ரா. வே. கிருஷ்ணமாசார்யரவர்களின் புத்திரி சௌ. அரங்கநாயகியால் எழுதப்பட்டது. உரைநடை, பயில்த்தொடங்கும் சிறுவர்க்குபயோகமாகத்தக்கது. இதன்விலை ரூ 0—8—0. வேண்டுவோர் மானேஜர், கோமளவல்லி புத்தகசாலை, 21. பாட்டாச்சாரியர் தெரு, கும்பகோணம் என்ற விலாசத்துக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

6. குலசேகரன்:—இது, P. M. வேணுகோபால நாயுடு அவர்களால் எழுதிவெளியிடப்பட்ட நவீனகதைப்புத்தகங்களுள் ஒன்று; பல

நீதிகளைப்புகட்டுவது; செவ்வியநடையிற் றிருத்தமாய் அச்சிடப்பட்டது. இந்நூலாசிரியர் வேறு சிலபுத்தகங்களும் வெளியிட்டுள்ளார். அவை சம்பகமாலினி, சரசுவதியந்தாதியுரை என்பனவாம். வேண்டுவோர், ஆம்பூர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீ P. M. வேணு கோபாலநாயுடு அவர்களுக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

7. முப்பொருளுறவு:—இது, சென்னை 'நியூ ரிபார்மர்' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஸ்ரீமத் D. கோபாலசெட்டியாரால் எழுதப் பட்டது. இதன்விலை ரூ. 0–8–0. வேண்டுவோர், அறக்கோணத்தி லிருக்கும் 'நியூரிபார்மர்' பத்திராதிபர் D. கோபாலசெட்டியாரவர்களுக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

8. சாவித்திரி நாடகம்:—இது, ஸ்ரீமத் தியாகராஜஐயா அவர்க ளால் இயற்றப்பட்டது. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப்பெறலாம்

9. ஆனந்தசாகரம்:— இப்பெயருடன் ஒருமாதாந்தப்பத்திரிகை நாளிது தார்மதிஸ் சித்திரைமாதமுதல் கொழும்பில்நடந்துவருகிறது. இதில் நீதிகளும், சிறு கதைகளும், விநோதச்செய்யுட்களும் முதலிய பல விஷயங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. வேண்டுவோர், மானேஜர், "ஆநந்த சாகரம்," 63 ஜிந்துப்பிட்டித்தெரு, கொழும்பு என்ற விலாசதார்க்கு எழுதிப் பெறலாம்.

பத்திராதிபர்.